

เวลาพัก

"เวลาพัก" หมายถึง เวลาที่ลูกจ้างมีเวลาเป็นอิสระ สามารถประกอบกิจส่วนตัวได้ โดยพ้นจากภาระหน้าที่ที่คนประจำทำงานอยู่ทั้งหมด ตามกฎหมายได้กำหนดเกี่ยวกับเวลาพักไว้ดังนี้ คือ

1. เวลาพักระหว่างเวลาทำงานปกติ

- นายจ้างจะต้องจัดให้ลูกจ้างมีเวลาพักติดต่อกันไม่น้อยกว่าวันละ 1 ชั่วโมงภายใน 5 ชั่วโมงแรกของการทำงาน
- นายจ้างและลูกจ้างจะตกลงกันล่วงหน้าให้มีเวลาพักน้อยกว่าครึ่งละ 1 ชั่วโมงก็ได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่าครึ่งละ 20 นาที และเมื่อรวมกันแล้วต้องไม่น้อยกว่าวันละ 1 ชั่วโมง
- เวลาพักที่เกินกว่าวันละ 2 ชั่วโมง ให้นับเวลาที่เกินนั้นเป็นเวลาทำงาน(เว้นแต่งานในร้านขายอาหารหรือร้านขายเครื่องดื่มที่เปิดให้บริการไม่ติดต่อกัน อาจให้ลูกจ้างมีเวลาเกิน 2 ชั่วโมงได้(ตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 7 พ.ศ.2541 ลว.22 สิงหาคม 2541)
- ข้อตกลงเกี่ยวกับการกำหนดเวลาพักระหว่างทำงานในวันทำงานปกติระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง จะต้องเป็นข้อตกลงที่เป็นประโยชน์ต่อลูกจ้าง มิฉะนั้นจะเป็นข้อตกลงที่ใช้บังคับไม่ได้

2. เวลาพักในระหว่างการทำงานล่วงเวลา

กรณีการทำงานล่วงเวลา(ต่อเนื่องจากเวลาทำงานปกติ) เป็นเวลา 20 นาที ก่อนเริ่มทำงานล่วงเวลา

3. งานที่นายจ้างไม่ต้องจัดเวลาพักให้ลูกจ้าง

- งานที่มีลักษณะต้องทำติดต่อกันไปซึ่งหากมีการหยุดพักอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่งานได้
- งานฉุกเฉิน งานที่เกิดขึ้นเป็นปัจจุบันทันด่วน หากไม่ทำงานในทันใดนั้นอาจทำให้เกิดความเสียหาย การไม่จัดเวลาพักในลักษณะเช่นนี้ จะต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้างก่อน

4. เวลาพักระหว่างทำงานสำหรับลูกจ้างที่เป็นเด็ก

กรณีที่นายจ้างใช้แรงงานเด็ก จะต้องจัดเวลาพักให้แก่ลูกจ้างที่เป็นเด็กได้มีเวลาพัก ระหว่างทำงานวันหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมงติดต่อกันหลังจากที่ลูกจ้างที่เป็นเด็กนั้นได้ทำงานมาแล้วไม่เกิน 4 ชั่วโมง การจัดเวลาพักต้องจัดให้คราวเดียว 1 ชั่วโมงจะพักหลายครั้งๆละไม่ถึงชั่วโมงไม่ได้ (พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงานฯ ม.46)

5. เวลาพักระหว่างทำงานสำหรับลูกจ้างที่ทำหน้าที่ขับขี่ยานพาหนะ

นายจ้างต้องจัดเวลาพักให้แก่ลูกจ้างที่ทำหน้าที่ขับขี่ยานพาหนะอย่างน้อยวันละ 1 ชั่วโมง หลังจากที่ลูกจ้างทำงานติดต่อกันมาแล้วไม่เกิน 4 ชั่วโมง แต่ก็มีข้อยกเว้นให้มีเวลาพักครั้งละต่ำกว่า 1 ชั่วโมงได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่าคราวละ 20 นาที และเมื่อรวมกันแล้วต้องไม่น้อยกว่าวันละ 1 ชั่วโมง โดยจะต้องเป็นความตกลงระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง นายจ้างไม่สามารถกำหนดเองได้เพียงฝ่ายเดียว(ตาม กฎกระทรวงฉบับที่ 12 พ.ศ.2541)

6. เวลาพักระหว่างทำงานไม่นับรวมเป็นเวลาทำงาน

นายจ้างและลูกจ้างจะตกลงกันให้มีเวลาพักระหว่างทำงานเกินวันละ 1 ชั่วโมงก็ได้ ไม่เกินวันละ 2 ชั่วโมง แต่ถ้าเวลาพักระหว่างทำงานเกินวันละ 2 ชั่วโมง กฎหมายให้นับเวลาที่เกินสองชั่วโมงนั้นเป็นเวลาทำงานด้วย (ม.27 ว.5) ยกเว้น

- งานในร้านอาหารหรือร้านขายเครื่องดื่มที่เปิดจำหน่ายหรือให้บริการไม่ติดต่อกันในแต่ละวันที่มีการทำงาน นายจ้างอาจจัดให้ลูกจ้างมีเวลาพักระหว่างการทำงานวันหนึ่งเกินกว่า 2 ชั่วโมงได้(กฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 7 พ.ศ.2541 ลว.22 สิงหาคม 2541)